el Periódico de Catalunya
www.elperiodico.cat
ISSN 1578-746X
Ediciones Primera Plana SA. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions i atenció al lector: 93 222 27 22. Atenció al punt de venda: 93 222 56 66. Ediciones Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplements i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita.
Difusió controlada per l'OJD. Any XXXVI. Número 12.536. D.L.: B 36.860 - 1978
12536
8 420565 004008
12 DE DESEMBRE DEL 2013

Gent corrent

«Busquem altres formes de mostrar l'obra»

JOSEP GARCIA

En un cartell es llegeix *pop up*. A l'entrada d'un palau del Barri Gòtic, Laura Aubert desplega un món de color, pintura texturada, personatges d'il·lustració, teles, color... molt color.

–No sabia que era *pop up*.
–Jo tampoc. Me'n vaig anar a Bristol, em van parlar dels *pop up* i quan vaig arribar a Barcelona em van oferir participar en un. És una trobada esporàdica de creadors de diferents disciplines per mostrar el procés creatiu al públic.

–¿S'estan reinventant els artistes?
–No crec que ens estiguem reinventant. Estem intentant trobar diferents formes de mostrar la nostra obra.

–¿Ajuda estar a Barcelona?
–Sí, és una gran finestra, tant de visitants com d'artistes que passen per aquí.

–¿On la mostra?
–Intento exposar-la el màxim que puc, participo en fires i també a través de la web. A més, m'agrada col·laborar amb diferents disciplines: he il·lustrat un conte amb un escriptor, ara estic treballant amb teles i m'agradaria fer alguna cosa amb una dissenyadora. ¡No em refereixo a posar les meves imatges en roba! ¿L'hi puc explicar?

–És clar.
–M'agradaria col·laborar amb una dissenyadora per fer quadros amb teles de vestits de núvia. La núvia podria tenir un quadro.

Laura Aubert

Em rep al seu estudi. Obre una carpeta i en sorgeix un univers de figures que sembla que es mouen, que parlen.

PER
Catalina Gayà

–¿I quan va decidir mostrar la seva obra a l'espai públic?
–Fa set anys. Quan decideixo que vull viure d'això surto a mostrar el que faig. Ara pinto amb el col·lectiu de pintors de Begur, exposo amb el col·lectiu de pintors del parc Güell...

–Són altres canals.
–No vull que m'entengui malament: algunes editorials em van rebre molt bé, i encara que jo no he trobat un canal, hi ha una altra gent a qui li ha funcionat. No sé, una vegada una senyora d'una editorial em va dir que el meu treball era bo, molt treballat, però que no encaixava amb la seva proposta. Estic entre la pintura i la il·lustració... i, a més, ara cada cop veig més clar que he de treballar amb altres disciplines.

–¿Funciona?
–Moltíssim. Gent de diferents cultures s'acosta, et dóna les seves impressions, i això et fa créixer molt. A més, cada cultura ho veu d'una manera diferent.

–A la gent li agrada parlar amb l'artista.
–I com a artista sortir al carrer et dóna confiança, és molt important rebre les impressions de la gent, d'altres artistes.

–¿I contacten amb vostè?
–Sí, s'acosten a veure la meva obra i després contacten amb mi a través de la meva web. M'han comprat obra a Austràlia, al nord d'Europa... M'ha costat aprendre a vendre'm, però és una cosa que m'han ensenyat els companys i que estic aprenent.

–Ve d'Olot. Terra de pintors.
–Terra de pintors, sí. Vaig estudiar pintura a Olot. Ens van fer il·lustrar una història i llavors em vaig adonar que m'agradaria narrar històries i, sobretot, històries de nens. Després vaig estudiar il·lustració a la Llotja. ¡Ah, i vaig començar pintant sants!

–¿Perdó?
–A Olot hi ha molta tradició de sants i jo pintava les flors, tots els daurats. Gràcies a aquest treball vaig fer un dels meus contes amb pa de plata compaginat amb pintura.

–¿El puc veure?
–No vaig aconseguir publicar-lo i el vaig vendre com a peça d'art.

–¿I l'altre conte?
–Vaig col·laborar amb Antoni Pastor, un escriptor. És sobre jocs catalans per a nens. ≡

gentecorriente@elperiodico.com